

at skulle erlægge de manglende Afdrag, eventuelt Renter. Gennemgaar man de Oplysninger om hvert enkelt Laan, som findes i den Betænkning, der er afgiven af den af Finansministeren nedsatte Kommission, ses det da ogsaa, at det kun er rent undtagelsesvis, at de fastsatte Rente- og Afdragsbeløb ere indbetalte.

Det vil heraf fremgaa, at de her omhandlede Laan, der stadig staa opførte blandt Statsaktiverne med deres paalydende Restbeløb, langt fra have en tilsvarende Værdi for Statskassen. For det første er Værdien allerede betydelig mindre end Restgældens Beløb som Følge af Rentefriheden, men dernæst maa Værdien yderligere reduceres af Hensyn til den yderst ringe Sandsynlighed, der maa siges at være for, at Afdragene — i enkelte Tilfælde tillige Renterne — indgaa i Statskassen til de fastsatte Tider. Den mindre Værdi, der er en Følge af Rentefrihed og nærmere bestemt Afdragsfrihed i en Del Aar, kan selvfølgelig beregnes, og saadan Beregning har den nævnte Kommission ladet foretage af Beregneren ved Statsanstalten for Livsforsikring. Efter denne er den reelle Værdi af de helt eller delvis rentefri og paa forskellige Afdragsvilkaar ydede Laan til et Beløb af 1,236,250 Kr. 93 Ø. kun 856,426 Kr. 83 Ø.

Naar man gennemgaar de i Kommissionsbetænkningen indeholdte Oplysninger angaaende de enkelte Havnes Regnskaber og de præsterede Afdrag, vil det let skønnes, at den for 11. Juni 1905 beregnede reelle Værdi maa reduceres meget betydeligt henset til, at de halvaarlige Indbetalinger i de allerfleste Tilfælde ikke i Fremtiden kunne forventes at indkomme med de beregnede Beløb.

Udvalget kan derfor fuldt ud slutte sig til det ønskelige i, at der for de i Forslaget anførte Gældsforpligtelser søges foretaget en Afvikling paa Vilkaar, der, saavel af Hensyn til Statskassen som til vedkommende Debitorer, efter de foreliggende Oplysninger maa anses for fuldt forsvarlige. At det for Statskassens saavel som for Bevillingsmagtens Vedkommende

er heldigt saavel at faa de ret tvivlsomme Aktiver realiserede som ogsaa at blive fri for de stadigt tilbagevendende Krav om Lempelser i Rente- og Afdragsbestemmelserne, vil sikkert blive indrømmet fra alle Sider. Men ogsaa for Bestyrelserne af de paagældende Havne m. m. vil det utvivlsomt i mange Tilfælde være af Betydning at faa Gældsforpligtelserne til Statskassen afviklede, navnlig da det kan ske saaledes, at de, selv ved at optage Laan paa almindelige Rente- og Afdragsvilkaar til Betaling af Affindelsessummerne, ville faa betydelig mindre halvaarlige Ydelser end fastsat ved Obligationerne til Statskassen. Kommissionen ser utvivlsomt rigtigt, naar den gør opmærksom paa, at „det fortsatte Gældsforhold til Statskassen afføder forskellige Ulemper for Debitor“, navnlig ved de stadigt tilbagevendende Krav om, at de paatagne Forpligtelser skulle opfyldes, og, hvis det ikke sker, Fordringen fra Administrationens Side om, at Debitor „paa regnskabsmæssig Maade maa dokumentere sin Mangel paa Evne til at betale de obligationsmæssige Ydelser“.

Naar der ved Forslagets første Behandling fra enkelte Medlemmer blev fremsat Ønske om Lempelser i Betalingen af Affindelsessummerne, enten saaledes, at disse nedsattes, eller at Betalingen udstraktes over flere Terminer, da har Udvalget ikke kunnet tilraade at foretage Forandringer i saa Henseende. Dels have Bestyrelserne for de paagældende Foretagender overfor Kommissionen forpligtet sig til at afgøre Gældsforpligtelserne med de anførte Summer, og dels vil det være overordentlig vanskeligt at foretage Ændringer i de af Kommissionen efter omhyggelige Undersøgelser og Beregninger fastsatte Beløb uden at komme ind paa rene Vilkaarligheder. Derimod finder Udvalget, at der kan være Grund til at give Bestyrelserne en noget længere Frist til Ordningen af det fornødne ved eventuel Optagelse af Laan til Affindelsessummerne eller disses Tilvejebringelse paa anden Maade og foreslaar i Overensstemmelse hermed, at Betalingsterminen udsættes til 11. December 1906.